

ת"פ 24999/11/22 - מדינת ישראל נגד ראני שואהין

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 22-11-2024 מדינת ישראל נ' שואהין(עוצר)

לפני	כבוד השופט שרון דניאל
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	ראני שואהין (עוצר)

thèse

- הנאשם הורשע על פי הודהתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל), ניסיון לגניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, פריצה לרכב במטרה לגנוב לפי סעיף 413ו לחוק העונשין והחזקת כלי פריצה לרכב לפי סעיף 413ו לחוק העונשין.
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 05:00 בשעה 7.11.22 לערך שבה הנאשם, תושב איזור יהודה ושומרון, ברחוב הנשיאים 45 ברעננה (להלן - המקום). שם, הנאשם שבר באמצעות כליו לניפוץ שימושות את החלון האחורי ימני של רכב מסוג מזדה, מר. 9521954, שחנה במקום. הנאשם נכנס לרכב וניסה להניעו, ובהמשך נעצר על ידי שוטרים.
- ביום 7.2.23 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשע בנסיבות לו, ללא הסכמת לעניין העונש, וביום 19.2.23 טענו ב"כ הצדדים את טיעוניהם לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

- ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם נכנס ללא אישור לישראל, שלא לצרכי צרפת, וביצע עבירות רכוש חמורות. לטענתה, הגניבה הייתה מתוכננת והנאשם הצדיד בכל פריצה מתאימים, ובهم מכשיר לניפוץ שימושות ומחשב של רכב. עוד טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם פגע במשוויו בזכותו של מדינת ישראל לקבוע את הבאים בשעריה, וכן בקניין הפרט. היא הוסיפה שפוטנציאלי הנזק מעשיו של הנאשם הוא רב, שכן אם עבירת הגניבה הייתה מושלמת, הנאשם היה נוגג ברכב ללא רישיון ולא ביטוח. ב"כ המאשימה הדגישה שעבירת גניבת רכב היא בבחינת מכת מדינה שמחייבת החמרה בעונשה, כפי שモורה פסיקת בית המשפט, ובמקרה זה העונש בגין עבירה ניסיון זהה לעבירה העיקרית. לזכות הנאשם צוינו בטיעוני המאשימה דבר הודהתו בכתב האישום המתוקן והיותו נעדך עבר פלילי.
- ב"כ המאשימה טענה כי בנסיבות העניין מתחם העונש ההולם נוע בין 14 ל- 28 חודשים בפועל, והפניה

לפסקה הבאה: עפ"ג (מחוזי - ת"א) 42501-03-14 **מדינת ישראל נ' עיסא נתשה** (לא פורסם, 1.7.14); עפ"ג (מחוזי - י"מ) 3614-01-13 3614-01-13 **אבי אלואליה ואח' נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 29.5.13); ת"פ (שלום - רاسل"צ) 20894-08-21 **מדינת ישראל נ' עמר (עצייר)** (לא פורסם, 7.2.22). ב"כ המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התיכון של המתחם, ולהטיל עליו עונש של 14 חודשים מאסר בפועל, לצד רכיבי עונשה נלוויים של מאסר מותנה, קנס ופסילה מהחזקק רישיון הנהיגה.

6. ב"כ הנאשם טען שמחשב הרכב לא שימוש את הנאשם לצורכי פריצת הרכב, ופרט זה אף לא עולה מעובדות כתוב האישום. הוא התייחס לנטיות המצדיקות הקלה בעונשו של הנאשם, ובهن העובדה שהוא לא השלים את עברית הגניבה, לא נוג ברכב ולא השתמש בו, וממילא לא העביר אותו לשטיח הרשות הפלסטינית. לגישתו, הטענה לעניין פוטנציאלי הנזק אינה רלבנטית, מקום שבו הנזק שנגרם בפועל הוא מצומצם ביותר.

ב"כ הנאשם התייחס לנטיות האישיות של הנאשם, ובין היתר לעובדה שהוא נעדר עבר פלילי, אב לשני ילדים קטינים, המתגורר יחד עם הוריו וסובל מקש"י צרפת. עוד ציין כי הנאשם נתן מזה 4 חודשים במעצר, שהוא מביע חרטה על מעשיו, וכן שהוא הודה בכתב האישום המתוקן וחסר זמן שיפוטי יקר. ב"כ הנאשם הדגיש את מצבם הבריאותי המורכב של אמו ושל בנו של הנאשם, שהרצין לתמוך בהם כלכלית הוביל לביצוע העבירות. בהקשר זה, הוצגו שני מסמכים בשפה הערבית בעניין מצאי בדיקות אולטרסאונד מיום 16.12.22 ומיום 29.1.23.

7. ב"כ הנאשם טען כי בנטיות העניין מתחם הענישה ההולם נע בין 7 חודשים ועד 20 חודשים מאסר בפועל, וכי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחום המתחם, באופן זהה לעתירת המאשימה. ב"כ הנאשם הפנה לדוגמאות מהפסקה שמהן עולה כי בנטיות דומות לנטיות התקיק כאן, ואף חמורויות יותר, הוטלו על נאים עונשי מאסר קצרים (רע"פ 1345/14 **עמאד אבו הדואן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנתנו, 31.12.14); ת"פ (שלום-ירושלים) 69154-12-21 **מדינת ישראל נ' מחמוד גנידי** (פורסם בנתנו, 22.12.22); ת"פ (שלום-פתח תקווה) 66446-03-22 **מדינת ישראל נ' עופי** (לא פורסם, 12.7.22); ת"פ (שלום-פתח תקווה) 35230-07-22 **מדינת ישראל נ' צואלחי** (לא פורסם, 9.11.22); ת"פ (שלום-פתח תקווה) 7206-01-14 **מדינת ישראל נ' מוחמד סמיה** (פורסם בנתנו, 28.5.14)).

ה הנאשם, בדבריו האחרונים, הביע צער וחרטה על מעשיו ו אמר כי עשה את טעות חייו וכי הדבר נῆפה עליו בשל מצבו הכלכלי הקשה ורצוינו להעניק טיפול רפואי לבני משפחתו.

דיון והכרעה

8. במסגרת הדיון בשאלת העונש ההולם בעניינו של הנאשם, על בית המשפט לקבוע תחילת את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון הילימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגנת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין). בשלב שני, על בית המשפט לגזר את העונש המתאים לנאם מתוך מתחם העונש ההולם, בהתחשב בנטיות שאין קשורות ביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין).

9. הנאשם פגע במעשיו במספר ערכיים חברתיים מוגנים, שעוניים זכותה הריבונית של מדינת ישראל לקבוע מי הם הנכensis והוציאים בשעריה והרצין להגן על קניינם הפרטי של אזרחיה. בעינינו, פגיעת הנאשם בערכיים המוגנים כפועל יוצא מעשיו נמצאת ברף הנמוך-בינוני.

10. על חומרת עבירות גניתת רכב ניתן ללמידה המרבי הקבוע בצדיה בחוק העונשין, של 7 שנות מאסר. בעבירה זו, זהו גם העונש המרבי גם בגין עבירת הנסיך (לנוכח הוראת סעיף 34 לחוק העונשין).

כפי שזכר והזכיר בית המשפט העליון בע"פ 5953/22 **מדינת ישראל נ' גאדי עדוי** (פורסם ב公报, 2.2.23), עונשי מאסר רבים אינם באים רק לקבוע את גבולות העלון של סמכות העונשה שבידי בית המשפט, אלא הם מבטאים גם רמת עונשה רואיה במקרים החמורים ביותר, ומהם יש לנזר את מתחם העונשה הרואי במקרים חמורים פחות.

בנוסף, בית המשפט העליון התייחס במהלך השנים לא פעם לעבירות גניבת רכב כ"מכת מדינה" כתענטה ב"כ המאשימה, ועמד על כך שמדובר בעבירות חמורות מאוד, המבטאות זלזול בחוק וברכוש המדינה, וש' לתת משקל מכך לאינטראס הציבורי ולהשיט עונשה שתמגgor תופעה זו ותרתיע עבריינים מלהגונב רכבים (לענין זה ר' למשל רע"פ 10/2011 **אנור בדרן נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报, 12.4.10); רע"פ 05/2011 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报, 15.5.06)).

עם זאת, יש לציין כי גם בשני המקרים הללו, הוטלו על הנאים שם עונשים של 8 ו-12 חודשים מאסר בפועל. ומן הכלל אל הפרט.

11. בבחינת נסיבות ביצוע העבירות כאן, נתתי דעתך לעובדה שהעבירה בוצעה על ידי נאים שמילכתילה נכנס לישראל ושהה בה שלא חוק, וכן שהוא ביצע את העבירה באמצעות החזקת כל' פריצה ייעודי, תוך הסבת מק לרכב על ידי שבירת שמשתו והותרת חלקו פלסטי מפורקים. בנוסף, בהתאם לעבודות כתוב האישום המתוקן בהן הודה הנאים, הוא גם החזיק בתוך הרכב [את] "מחשב הרכב", קלשון כתוב האישום. אלו הן נסיבות לחומרה, המלמדות על תכנון ואף על תחוכם מסוים מצדו של הנאים.

12. עם זאת, במקרה כאן מדובר בנאים שפועל לבדו, ללא שיתוף פעולה עם אחרים, ובוסףו של דבר גם עבירת הגניבה לא הושלמה, גם אם בשל העובדה שהנאים נתפס בכספי על ידי השוטרים. אולם, העונש המרבי בין עבירת הנסיוון זהה לעונש המרבי בין העבירה המושלמת של גניבה, אך בדרך כלל, והדברים נוכנים גם במקרה זה, מקום בו לא הושלמה עבירת גניבת הרכב, פוחתת במידה מסוימת חומרת העבירה. כפי שציין בית המשפט המחויז בbear שבע (כבד השופט י' ליבדרו) בת"פ 21-09-2018-09-21 **מדינת ישראל נ' פבלו אדריאן** (פורסם ב公报, 14.9.22): "**חייב המעשה למלדים שאכן יש פער בעונשה המוטלת על מי אשר השלים את ביצוע העבירה לבין מי שלא, כאשר ניתן משקל למיקום הנאים על ציר הנסיוון, היינו האם חזה הוא אף במקצת את רף ההכנה או שהוא התקרב הוא אל רף השלמת העבירה.**"

בנוסף, לרוב במקרים בהם נגנב הרכב על ידי שוהה בלתי חוקי, נולדות מיניה ובה גם עבירות של נהיגה ללא רשות ולא ביטוח, הממחירות את נסיבות עבירת הגניבה. כאמור, הנאים לא הורשו בעבירות אלו, בניגוד לקרים דומים בפסקה, וגם עובדה זו מקהה במידה מסוימת את חומרת העבירה שבייצע, ביחס לקרים המוכרים בפסקה.

13. עיין במדיניות העונשה הנהוגת בפסקה בעבירות בהן הורשע הנאים מלמד כי במקרים אלו מוטלים מאסרים לRICTSI בפועל, שאורכם נקבע בהתאם לנסיבות כל מקרה וקרה. עיינתי גם בפסקה הדין אליהם הפנו הצדדים, ואף עיינתי בעצמי בפסקה מהעת האחרון. ATIICHIS לאלו הנאים לי רלוונטיים יותר לשם הכרעה בשאלת מתחם העונש הרואי כאן.

בת"פ (שלום-תל אביב) 21-08-1576 **מדינת ישראל נ' עוויץ** (פורסם ב公报, 28.9.22) הורשע הנאים על פי הודהתו בעבירות של גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישון ולא ביטוח. בית המשפט (כבד השופט י' מסארווה) קבע כי מתחם העונש נע בין 6-18 חודשים מאסר בפועל, והטיל על הנאים ש-7 חודשים מאסר בפועל, עונשה נלוותית;

בת"פ (שלום-ירושלים) 20-11-42890 **מדינת ישראל נ' נדאל מצבח** (פורסם ב公报, 19.9.22) הורשע הנאים על פי הודהתו בעבירות של גניבת רכב וכינסה לישראל שלא כדין, לאחר שגנב מיניבוס, חזה עמו את המחסום מישראל

לאזר, אף הספיק למכור אותו לאחר. בית המשפט (כבוד השופט ס' אלבו) קבע כי מתחם העונש נع בין 24-12 חודשים מאסר בפועל, והטייל על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל;

בת"פ (שלום-נתניה) 20-12-55398 **מדינת ישראל נ' סרחאן** (לא פורסם, 15.3.21) הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל, ניסיון גניבת רכב והזק לרכוש הציבורי, לאחר שנטפס בכף גונב אופנוע, שחל בו וגרם לו נזק. בית המשפט (כבוד ס' הנשיאה השופטת ט' אוסטפלד-נאוי), קבע כי מתחם העונשה ההולם נع בין 10 חודשים מאסר בפועל ל-24 חודשים מאסר בפועל. שם מדובר היה בנאשם של חותמו הייתה הרשעה קודמת בעבירה של כניסה לישראל, ובית המשפט הטיל עליו עונש של 12 חודשים מאסר בפועל, בנוסף להפעלת המאסר המותנה שהוא לחובתו (והורה כי ירוצה בחופף לעונש שהוטל עליו);

בת"פ (שלום - כפר סבא) 21425-11-22 **מדינת ישראל נ' טווח** (פורסם ב公报, 7.2.23) שניתן על ידי לאחרונה, הורשע הנאשם על פי הודהתו בעבירות של שהיה בישראל שלא חוק, גניבת רכב (בצורתם עם אחרים) ונήג ברכב ללא רישיון נהיגה ולא ביטוח. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, קבעתי כי מתחם העונש ההולם בנסיבות התקיק שם נع בין 10 - 20 חודשים מאסר לריצוי בפועל. שם דובר באירוע בודד, ולא יוכסה לנאשם הפריצה לרכב עצמה (שאף היא לא נעשתה בתחוכם), והאחרים שהיו עימיו פרצו את הרכב באמצעות ניפוץ שמשתו. בסופו של דבר, נגזרו על הנאשם שם 10 חודשים מאסר בפועל, בצירוף עונשה נלויה.

14. כאמור, עינתי גם בפסק דין נוספים אליהם הפנו ב"כ המאשימה וב"כ הנאשם, ובוחנתי אותם בנסיבות הנדרשת, תוך התייחסות לכל היסודות בעונשה, לפיו לעולם תהיה העונשה פרטנית. חלק מפסק דין מחמירים יותר וחלקם מקלים יותר מאשר שסקרטרי, אך בחינותם מלמדת כי בחלוקת מהקרים נסיבותיהם של האישומים והנאשמים שונות בתחום מיניות התקיק לפניי, בהיבטים שונים, הנוגעים למספר האישומים, סעיף האישום, הרשעה לאחר ניהול הנסיבות או נסיבות מקלות יותר של ביצוע עבירה.

15. לנוכח מכלול הנסיבות עליהם הצביעו, לרבות מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים בעבירה, נסיבות ביצוע העבירה והעונשה הנוגעת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בתיק לפניי נع בין 9-18 חודשים מאסר לריצוי בפועל. למעשה, שני הצדדים טוענו כי יש מקום את עונשו של הנאשם בתחוםו של המתחם, ובנסיבות העניין, עםದם ראייה, לנוכח מכלול הנסיבות שהוצעו לפניי, ובهم גילו הצעיר של הנאשם, היותו אב לשני ילדים קטנים, הודהתו בבית המשפט, העובדה כי אין לו הרשעות קודומות, מצבם הרפואי של אמו ובנו הקטן, ותנאי מאסרו.

16. מכיוון שמדובר בעבירות רכוש שבוצעה בסופו של יומם מתוך מניע כלכלי, הרי שיש מקום לקבל את עתירתה של המאשימה באופן שהעונשה תכיל גם רכיב כספי של קנס, תוך התחשבות מכלול נסיבות העניין, ובהתאם לכך הכלכלי של הנאשם ומצבם הבריאותי של בני משפחתו.

עם זאת, בנסיבות העניין, ומאחר שהנאשם לא הורשע בכל עבירה לפי פקודת התעבורה, לא מצאתי שיש מקום להטייל עליו עונש של פסילה מלאהחזק רשות נהייה, בנגדו לעתירת המאשימה, ומבליל להתעלם מסמכותי מכוח סעיף 413יב לחוק העונשין.

סיכום של דבר

17. לאור כל האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר בפועל, שתחלתם ביום מעצרו 22.11.7;

- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה רכוש מסווג פשע;
- ג. 4 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה רכוש מסווג עונן;
- ד. 3 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;
- ה. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תMOREתו. הקנס יופקע על-ידי הנאשם הנאשם במצוירות בית המשפט עד ליום 1.5.23.

ניתן בזאת צו כללי להשמדת מוצגים. הטלפון הנייד השוייר לנאשם יוחזר לו.

זכות ערעור בבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' אדר תשפ"ג, 28 פברואר 2023, במעמד הנוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד רוני אלסטר, ב"כ הנאשם עו"ד רועי לנגן, עו"ד חיכמאת מואטי מהסנגוריה הציבורית והנאשם הובא ע"י שב"ס.

גזר הדין תורגם לו ע"י המתרגמתםגב' אלה אשתייה (שעת תחילת דין 11:48. שעת סיום דין 11:50).

28 פברואר 2023